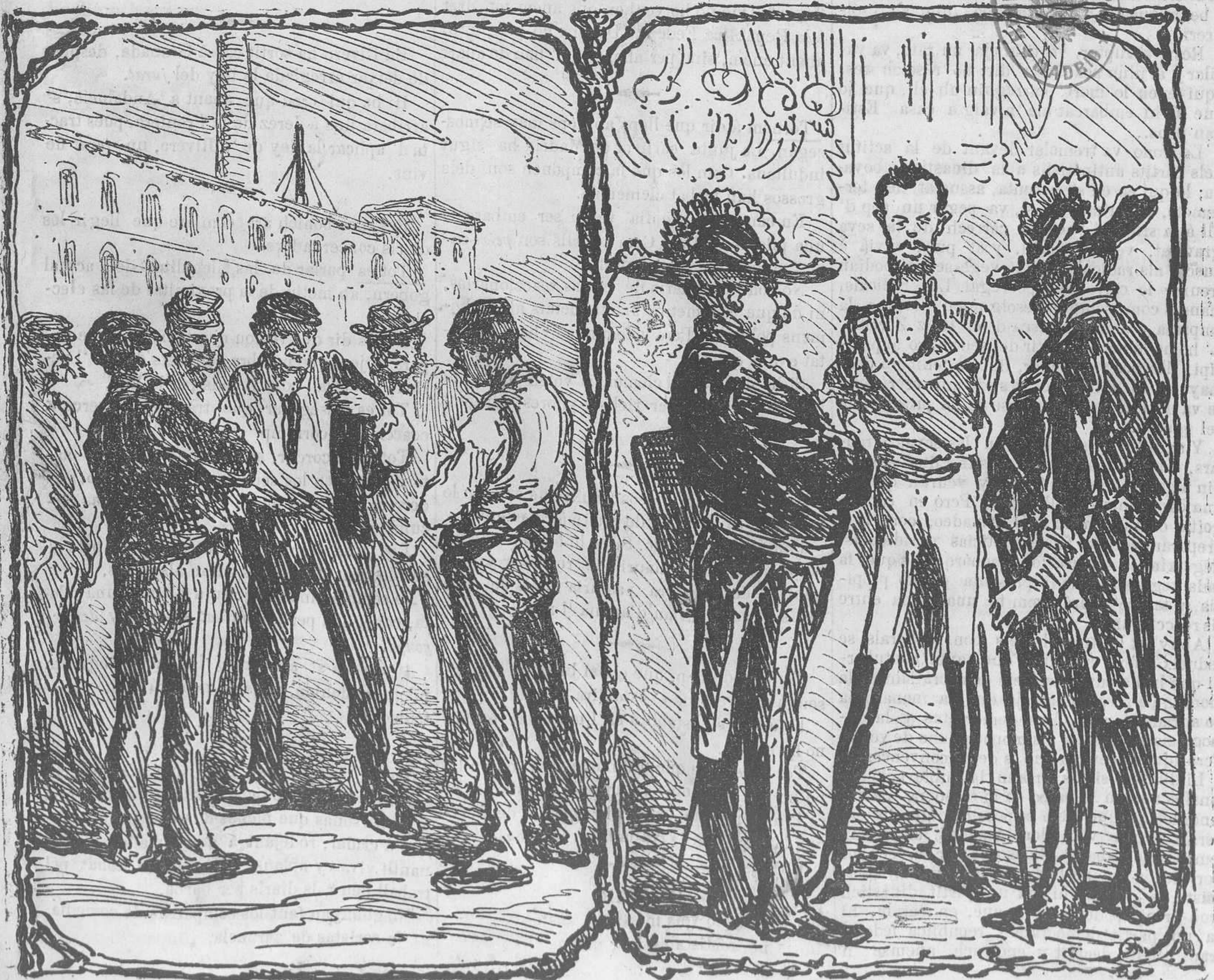

LA CAMPANA DE GRACIA.

LAS HUELGAS.

Los que 's declaran sempre en huelga.

Los que no s' hi declaran may.

L' INDECÍS.

Es un caràcter ben especial lo d' en Ruiz Zorrilla. D' ensà de la Revolució de Setembre, la seva política s' ha reduït a la del home que vol y dol, es a dir: a tenir un peu en lo camí de la llibertat y un altre peu en lo de la reacció.

Ja hem perdut lo compte de las vegadas que s' ha retirat a la vida privada y lo de las que ha tornat a entrar en la vida pública; ja 'ns han fugit de la memoria las vegadas que aquest home ha fet lo ploricó desde 'l seu retiro y las que s' ha felicitat del porvenir risuenyo que segons ell esperava a la nostra patria.

En qualsevolga época qu' examineu la seva actitud en la política, sempre 'l veureu mitja figa mitj raim; sempre 'l veureu abraçant la bandera democrática y agenollantse al peu d' un trono; sempre 'l veureu no sabent per quin camí ha de anar, ni per quin mar navega; sempre 'l veureu tremolantli las camas; ab una paraula: lo veureu sempre vacilant é indecís.

Si li pregunteu: ¿que t' estimas mes: la llibertat ó la monarquía? primerament s' hi pensarà una mica, y despres, un cop s' hi hagi pensat, quan arribi 'l cas de triar, no sabrà que fer, vacilará, estarà indecís y acabarà per anarse 'n a casa sensetriar. ¿Qui no recorda la seva renúncia del càrrech de diputat per retirar-se de la política y anarse 'n a Tablada?

Despres de haberse decidit a anar a las urnas ab los radicals coaligats ab los partits anti-dinástichs, se va trobar engolfat ab la coalició y ab que aquesta anaba dreta a una situació de forsa.

Y posat en Zorrilla en lo cas de triar entre la revolució y l' ordre ¿que va fer? Posat en la alternativa de dir: me 'n vaig ab la llibertat, ó be 'm quedo ab don Amadeo, ¿que va resólder?

Res: va duptar, va titubejar un rato, va vacilar y al últim acabá per dir: no resolch res, aqui tenen lo mort, carreguin ab ell, que jo que 'ls hi embarcat me 'n vaig a casa. Estigan bons...

Lo trono va tremolar devant de la actitud dels partits antipátichs a la dinastía saboyana; lo qui en ell s' assenta, assustat del terremoto, va tornar en sí, va pegar un cop d' ull a la situació, se feu càrrech de la seva gravetat, vegé 'l perill, y al punt enviá a buscar als radicals perque vegessen si podian treurer lo carro del pedregal. Los radicals, mansos com sempre resolgueren aceptar la empresa y anar en busca d' en Ruiz Zorrilla. L' home 's negá a sortir del seu retiro al principi, despres va vacilar, fins va tenir un desmay, y al últim, despres de mil escrúpols, se va decidir a encarregar-se de la presidencia del govern.

Y aqui 'l tenen. Llegeixin las sevas circulars, escoltin los seus propòsits, fins examinin alguns dels seus actes y veuran que té una cama entre 'ls liberals. Pero en cambi, goitin com fa viatjar a D. Amadeo, com li fa preparar ovacions falsas, ficticias y ridículas; llegeixin las declaraciones monárquicas que fa cada vegada que se li presenta ocasió propicia, y també veuran com té una cama entre 'ls reaccionaris.

Abuy tot lo treball dels bons liberals se reduex a ferli entendre que aquet contuberni que hi ha entre 'ls drets democrátichs y la monarquía no pot anar, ja que la monarquía no agrada als verdaders demócratas y la democracia no satisfá als monárquichs de veras. Pero ¿que 's pensan que 's deixa convencer?

Li diuen: si 'ns sorpren la sublevació alfonsina ab don Amadeo en lo trono no 'ns entendrem; perque ¿com es possible que 'ls federals digan ¡viva don Amadeo! al mateix temps que ¡abaix Alfonso? Donchs, senyor Zorrilla, ja que no hi ha un gran partit amadeista, ja que no hi ha un partit dinástich prou grós y poderós, y ja que, en cambi, hi ha un partit democrátich republicá federal gran, potent, decidit y enérgich, anemse 'n

ab ell, unimnos ab ell y salvem la revolució. Aixó li diuen: ¿pero que 's pensan que tria? ¿Creuen vostés que 's decideix? No senyors: vacila, titubeja, no sap que fer, vol y dol, li agrada... pero no li acaba d' agradar, es a dir: está indecís.

¡Ay senyor Zorrilla! ¡Si vosté sabia lo mal que fan los homens que en política vacilan!

Animis, home, animis. ¿No ho veu que avuy no hi ha mes solució que la República Federal? Donchs deixis d' escrúpols de monja y trihi d' una vegada sino vol fer tart.

A. Serra.

BATALLADAS.

Lo nostre estimat amich y correligionari lo ciudadá Miquel Baltá y Pujol ha sigut proclamat candidat a la Diputació a Corts pe 'l districte de Vilafranca. Nos felicitem de la designació.

Los cabecillas carlistas se dedican qu' es una satisfacció per ells y una pena pe 'ls pobres, a demanar contribucions.

La qüestió son quartos. ¿No es veritat? Aquestas son la pátria y la religió que defensen.

Lo *Diari de Barcelona* pregunta en lo número del diumenge: ¿ahont anem?

Es molta cosa que 'ls conservadors sempre vulgan saber lo que no 'ls toca. ¿Ahon anem? ¿Que no ho saben, que no ho veuen que anem a la realisació d' aquell *sonni*, com [vostés] deyan? ¿Que no ho veuen que anem tot dret a la República Federal? Donchs no preguntin ahont anem, sino per ahont se n' han de anar.

Tornem a dir que llops ab llops may se mossegan. La junta carlista de Madrid ha sigut indultada. Com los que la componen son dels grossos han trobat clemencia.

En cambi l' altre dia varen ser embarcats una pila de carlins. ¿Com aquells son *peivi minuti* no han tingut l' indult.

No som partidaris de midas reaccionarias, ni de que 's cometin arbitrariedades ab los homens politichs. Pero volem que hi hagi igualtat avans que tot.

Si ha de haberhi clemencia volem que n' hi hagi per tothom: per rics y pobres, per gent grossa y gent petita.

Sembla que 'ls cossos facultatius arrufan lo nas quan se 'ls parla de reformar lo exercit.

Fan be de arrufarlo. Si no hi hagués exercit permanent, no se hauria de reformar y ni 'l ministre de la guerra passaria mals de caps ni 'ls cossos haurian d' arrufá 'l nas.

Tant ho diuen, que quasi be ja ho comensem a creurer que s' establirà el jurat.

Es a dir: s' establirà si 'l ministeri encara no ha caigut.

Tot depent de que un home diga: ho vull ó no ho vull. Lo poble en aquesta qüestió, si be es l' amo per que paga, hi fa 'l paper de un ceco a la esquerra. ¡Viva la llibertad monárquica!

CANTAR.

Si no vols morir de sustos no tractis ab sabis, xich:

t' anunciaban un cometa y l' Olozaga ha sortit.

D. Amadeo anirá a Asturias y a Galicia. Dich aixó perque han sortit ja per allá alguns batallons.

¿Creuen que han anat a peu, ab carril ó a caball?

Hi han anat portats per lo entussiasme.

S' ha descubert un nom nou que en avant podrá aplicarse a lo que fins are 's coneixia per *influencia moral*.

Are se 'n dirá: *inmoralitat influyent*.

Tots los jefes militars de la capitania general de Sevilla han demanat lo reemplás per no estar mes a las órdenes de un tal Sr. Merelo, subjecte a qui en Prim va fer general de cop y volta.

Está vist que l' istiu es la temporada dels *pebrots* naturals y morals.

EPIGRAMA.

— ¡Estich boig!
— Donchs a la gabia.
— ¡Estich cremat!
— Cap al mar.
— ¡No tinch un quarto!
— Donchsapa;
derrera 'l rey a cridar.

En Rivero ha sortit cap a Granada, despres de deixar arreglada la ley del jurat.

Hi ha qui creu que anant a Andalucía, s' arribará fins a Jerez de la Frontera, pues tracta d' aplicar la ley de 'n Rivero, un jurat de vins.

Res mes bonich are com are que llegir los diaris conservadors.

Tot es parlar de las ilegalitats del actual govern, ab motiu de la proximitat de las elecciones.

Tot es dir que remou ajuntaments, que separa jutjes, que nombra empleats dintre 'l periodo electoral, cosa vedada per la ley.

Tot es assegurar que trampeja, exerceix coaccions y corromp.

Tot es recordar, aplicanlo a n' ell, lo mateix que feren los seus un any, encare no, enderrera, ab igual motiu y en las mateixas circunstancias.

Los uns treuen als altres los drapets al sol: los uns de reumas curan als altres,

No sembla sino que juguín a tirarse una pilota, coneguda per *inmoralitat, escandol y desvergonya*.

¿Quin dia s' apoderará 'l poble d' aquesta pilota malehida, y 'ls la penjará dalt de la teulada?

Se sab com a cosa certa, y aixís ho han consignat los periódichs de Sant Sebastiá, que a las personas que plenas d' entussiasme anavan a cridar, rodejant a don Amadeo y donantli vivas y aplausos, se 'ls ha donat pel treball déu rals diaris per barba.

No guanyan tant los comparsas de comedia, ni 'ls coristas de zarzuela.

Lo qual vol dir que fins las comedias reals, son aquí á Espanya las mes caras.

Lo *Debat*, periódich fronterís, assegura que es casi segur un nou levantament carlista en las Provincias Vascongadas y Navarra.

Aixís es casi segura una nova pallissa als carlins de per allá.

Se diu que 'ls carlins mes importants, que 's troban á l'altra banda de la frontera francesa van á celebrar una gran reunió en Burdeos.

De aquesta feta 'l famós ví d'aquella ciutat s'encarirà.

Tant sols ab lo que necessitarán per las canadellas los cabecillas capellans, n'hi haurá prou perque adquireixi 'l doble de son habitual valor.

Per quan arribi D. Amadeo á Madrid se 'l hi disposa una revista de brigadiers, manats cada grupo de cent per un general.

Per anar com cal la revista s'hauria de convertir en *servici* de tants graus com hi há donats injustament.

Mentres aixó no 's fassa 'l rey podrà *divertirse*, contemplant l'existencia de un tant lluit y lluent exércit; pero al poble, malehida la gracia que l'hi farà aquesta diversió.

S'assegura que 'l número de baixas que ha de produir en l'exércit l'últim llicenciament no passarà pas de cinch mil.

Los soldats llicenciats son de la quinta del 68.

La quinta del 68 fon de 50 á 40 mil homes. Ne llicencian 5 mil.

¿Ahont son los altres?

La *Quinzena*, periódich de la Habana, diu que durant lo mando del conde de Valmaseda á Cuba la insurrecció ha perdut 54.216 homes, dels quals han mort 7074, 1952 han sigut fets presoners, y 45.220 s'han presentat á indult.

Nosaltres recordém que al encarregarse 'l conde de Valmaseda del govern de l'isla, y durant tot lo séu mando no deixá may de dirse que la insurrecció cubana arribava al séu terme, va ser tot hú.

¿A qui creuréu si aquestas cosas veyèu?

Los partes oficials tot es pintar l'entussiasme ab que D. Amadeo ha sigut rebut en las Provincias del Nort.

Pero venen periódichs de las Ciutats que recorra, y acreditan tots que la fredor, á pesar del temps calurós que a travéssem, ha arribat á alguns graus baix cero.

Está vist; los nostres governants están empenyats en que ningú 'ls crega.

S'ha donat ordre perque aviat se construeixin cent mil fusells del sistema Remington.

Y la lógica de las cosas, la forsa de las circunstancias y la voluntat del poble han donat ordre també de que vinga aviat la federal.

En sols una provincia d'Espanya, la de Badajoz, se deu als mestres la cantitat de mes de un milió y mitj de rals.

Adverteixi 'l poble una cosa.

Los absolutistas de ahir suprimian la instrucció per medi de decrets y á copia de falta de protecció á la ensenyansa, perque consideravan que una vegada espavilat lo poble, se 'ls acabava 'l bróquil.

Los progressistas, los monárquichs democrátichs d'avuy, no tenint sisquera lo valor del desvergonyiment, tractan també de suprimir l'ensenyansa, matant de fam als mestres.

Encara que 'l poble no sápigá de lletra aquest fet li ensenyará á demanar la federal que vol l'instrucció gratuita y obligatoria.

En Balaguer se torna á presentar candidat per Vilanova.

En Balaguer ja té 30 mil ralets de cessantia, interés anual que capilalisat al 6 per cent, importa 500.000 rals.

Per lo vist, lo negoci de la llana de certs clatells, es un bon negoci. Ab tres anys en Balaguer s'hi ha fet rich.

Lo *Niño Terso* ha celebrat en Bocage una entrevista ab lo conde de Chambord y algun altre príncep de las familias de Italia destronadas.

Ja 'm sembla que 'ls veig ab las mans á la butxaca, lo cap caigut fins al pit, la gregor del fastidi pintada en los llavis, escoltant al *Niño Terso* que 'ls está traduhint un article de l'*Esperansa*.

Ja 'm sembla que á un dels destronats *tronats*, l'hi sento esclamar:—Bó es esperar; pero es millor saber que qui s'espera 's desespera.

Ja 'm sembla que un altre esclamá:—Constituim donchs los fonaments del partit dels *desesperats*.

Ja 'm sembla, finalment, que tots plegats convenen ab que 'l dret diví, cansat de las miserias de la terra, se n'ha tornat ab Déu á gosar las venturas del paradís.

Lo cólera morbo ha aparegut á Berlin.

No se sab si ha sigut un missatjer venjador dels francesos, ó si l'han produhit los miasmas despresas dels llorers corromputs que 'ls alemanys conquistaren en França.

Lo que si se sab de positiu, es que no han pogut deternir-lo ni las circulars de 'n Bismark, ni la estratègia de 'n Moltke.

Lo corresponsal del *Times* en Espanya feya lo altre dia molt bombo sobre 'l entussiasme ab que D. Amadeo, en son viatge, es rebut pél poble.

Encare que no 'u haguém vist del modo que 'l reben en las provincias del Nort, nos recordém de que 'l mateix corresponsal parlava de un modo semblant, quan D. Amadeo estigué á Catalunya.

Aixó 'ns basta perque no 'l creguém.

Media además la circunstancia de que Mister Hamilton, que aquest es lo séu nom, acompanya á D. Amadeo en son viatge.

Acompanyar al rey, vol dir fer un dinar cada hora.

Y fer un dinar régio cada hora, y ferlo un inglés, vol dir entussiasmarse de tal manera, que fins poden arribarse á veurer duas dotzenas de personas, allá hont tant solsament n'hi haja una.

A Portugal s'ha declarat en huelga una companyia de soldats.

Es aquesta una de las huelgas que á mi 'm son mes simpáticas.

Huelga, no inspirada de cap modo per la ganduleria del quartel: huelga per conseguir la llicencia, anar á la familia, y treballar per ella.

Los periodichs moderats se preocupan molt del moviment republica federal iberich que ha estat á punt d'estallar en Portugal.

No 's preocupin. Lo qu'han de fer es pendreu ab resignació.

Perque si 'l moviment abuy ha abortat, demá será un fet real y positiu.

Tant es que risquin com que rasquin, deyam l'altre dia: la República Federal vindrá.

Gran polvoreda ha mogut entre l'exercit la idea de revisar las fullas de serveys de tots los jefes y oficials.

No s'esbalotin, no se esbalotin. Ja las revisarà la República Federal.

Fora d'ella ningú es capás de ferho.

Uns vuytanta oficials d'artilleria han demanat la llicencia absoluta.

Que 'ls la donguin, que 'ls la donguin.

Ja haurian de ser fora de lo exercit.

Aixís no n'hi hagues cap.

Los papistas han perdut las eleccions en Italia.

Jo no sé com lo San Pare, inspirat, no va saber fer un miracle.

Pero are que me 'n recordo: perden perque 'l Senyor vol probar fins ahont arriba la seva resignació; quan guanyessin guanyarian per que las bonas causas no 's poden perdre.

Ells sempre quedan bé y per tot tenen sortida.

—Home: ¿ahont vas tant tocat y posát? Qualsevol diria qu'ets un ministre.

—Home, ni tant ni tant poch. Jo no 'm tinch per un modelo de virtut, pero fill tampoch me tinch per semblant á un ministre.

—¿Que vols dir?

—Que aquestas bromas no 's fan. ¿Que 't pensas que no m'estimo?

Assegura un periodich que 'l rellevo del general Milans del Bosch donará alguns disgustos.

Pe 'l prompte ja se ha comensat á disgustá 'l general qu' s'ha quedat sense la direcció.

Segons datos que han publicat alguns periodichs, lo dia 14 de Juriol varen sortir del matadero de Barcelona 16673 kilógramos de carn que produiren al Ajuntament 3126 pesetas 18 céntims; y 'l dia 21 de Juriol, dia en que 'l ciudadá Gonzalez va descubrir lo fraude en lo pes, sortiren del matadero 22036 kilógramos de carn, que produiren 4731 pessetas ab 75 céntims al municipi. No deixá de ser curiosa la diferencia que la vigilancia de un regidor causá á favor de Barcelona.

Demaném al senyor arcalde popular que mani donar una nota diaria als periodichs dels kilógramos de carn que surten de aquell establiment y de la cantitat que ingressa en las arcas municipals. Los comptes desitjem que vagin nets.

—Don Amadeo també ha anat a Gijón.
—A n' ell si que per tot arreu d' Espanya li es Gijón.
—¿Perque?
—Perque per tot troba turró.

¿Podrian fernos, los senyors de la situació, dos quartets, no mes que dos quartets, de lo que ha passat en Ciudad Real?

Sense que sortim garants de la noticia, nosaltres hem vist una carta en que se 'ns diu que las tropas estaban á punt de sortir al crit de ¡viva don Alfonso!

Aixó probaria que l' exèrcit segueix sent la causa del malestar d' Espanya, l' element continuat ab que poden contar totas las causas dels ambiciosos y la base permanent del desordre.

¿No es veritat que s' ha d' abolir l' exèrcit?

S' anuncia la prompte arribada á Madrid d' en Sagasta, De Blas y Romero Robledo.

Encara que aquesta gentota vagi á la vila del *madroño*, no tingan por de que tornin á ser ministres.

Venen de pendrer banys y portan los papers mullats.

L' altre dia deya un sagastí:

—La situació es una bomba que té ja la metxa encesa y que va passant de ma en ma. ¡Ay pobre del que tinga la desgracia de que se li rebenti!

Nosaltres ja sabem quan reventará: lo dia que 'ls sagastins tornin á pujar al poder, ó be quan los alfonsins intentin aixecar lo cap.

Are 'ns surten ab la pota de gall de que tractan de reformar las órdenes militars. ¿Ab aixó s' entretenen?

Homens, aboleixin l' exèrcit y no haurán de perdre 'l temps reformant aquestas órdenes.

Un telégrama diu:

«Los carlins son batuts constantment.»

No senyor, no:

«Los carlins se passejan tranquilament per las montanyas, entran pe 'ls pobles á cobrar contribucions y fan lo que volen perque 'l govern no ha armat al poble.»

Aixó es lo cert.

Esperém veurer y llegir detingudament lo projecte del general Córdoba, de la guardia rural. Temem que no siga la guardia rural d' en Gonzalez Brabo. No que ho siga are, immediatament de la seva creació, sino que s' hi torni. Veurem.

Duas vegadas Don Amadeo ha hagut de suspendre lo viatge á causa de temporal

Creguim: en aquet país no s' hi pot estar. Jo, si fos de V., m' en aniria.

Hem observat que Don Amadeo viatja molt per mar. Nos agradaria averiguar, cada cop que s' embarca, si sab per quins mars navega.

Ja ha acabat los seus treballs la comissió encarregada de la reforma de las ordenansas militars.

Ja comensaba á ser hora de que 's reformessin.

Era un absurdo inesplicable, una falta sense excusa, que despues del triunfo dels principis democrátichs encara estessen en vigor unas ordenansas tant despóticas, tant bárba-

ras y tant denigrants com las que are 's van á reformar.

Pero... ¿y si abolian l' exèrcit? ¿Que 'ls sembla?

Aixís no hauriam de reformar ordenansas, perque no hi foren.

En Milans del Bosch s' ha quedat ab un pam de nas.

Li varen dir que dimitís y ell se va fer lo desentés; pero 'n Córdoba, que 's coneix no es poch decidit, l' ha rellevat y ha posat en lo seu lloch al general Moriones.

La *Correspondencia* assegura qu' están assegurats los *pagos* del tesor.

Lo que nosaltres creyém qu' está assegurat son los *cobros*.

Don Amadeo ha donat ordre per construir un palau en San Sebastian, á fi de anarhi á passar una temporada cada any.

¿Y are? ¿Que conta ferhi anys en aquet país? Pero D. Amadeo: ¡si l' han enganyat! ¡Si en Espanya, avans que tot, som espanyols y despues, la majoria, vol la República Federal!.. Creguins.

Segons la *Independencia*, ha arribat una màquina que, sols ab lo treball de tres homens, produeix tres mil sabatas al dia. A n' aquet pas abiat ne tindrem una per tallá 'ls ulls, de poll.

Diu un periodich que 'ls radicals confian que 'ls federals no portarem á las Corts mes enllá de 80 diputats.

Si contan aixó senyal que hi haurá tram-pa.

Perque si no n' hi ha.... ¡ja ho veurem!

Lo governador civil, la Diputació Provincial, los comités republicans de la Provincia y de la ciutat y 'l Circul Republicá Federal estan fen vivas gestions á fi de que no 's porti á cap la execusió de la pena de mort que, en virtud de fallo de un consell de guerra, pesa sobre un cabo que va matar á un soldat.

Nosaltres, adversaris decidits de la pena de mort, de aquesta pena ineficas y atentoria á las lleys de la naturalesa, felicitem de tot cor á las personas y corporacions que han iniciat los treballs per salvar la vida de un infelis. ¡Tant de bó que 'ls diputats de la nació se convensin de que la pena de mort repugna á tots los homens de sentiments generosos y la aboleixin!

«La pena de mort serveix per treurer del mon las maías arrels,» diuhen los que la defensen.— En primer lloch, quan un home comet una acció dolenta, lo debar de la societat está en corretgirlo á fi de que emprengui lo camí del bé. ¿Y 's logra aixó treyentlo del mon? Per altra part, desde que 'l mon es mon ha existit en diferentas formas la pena de mort.

Y bé, diém nosaltres, ¿ha servit per acabar ab los criminals? Veus aqui, donchs, com la pena de mort no serveix mes que per donar un disgust al poble que presencia la seva execució y per deshonrar als descendents del executat que cap culpa tenen ab lo que pugui haber fet son antecesor ó ascendent. Aixó, pressindint de que sols té dret á treurer la vida aquell que l' ha donada.

Un pagés va anar á visitar un Jardí Botánich y 's quedá tant admirat al veurer que ca-

da planta tenia un retol, espresant lo seu nom, que quan torná á la seva terra va dir á la dona:

—¡Noya, afigurat que hi vist unas plantas que 'n lloch de fruitas fan lletreros!

Deya un borratxo, á la hora de la mort:

—Filla, portam lo canti de l' aigua, que 'n beuré un trago. A l' hora de la mort he sentit á dir qu' es molt bó reconciliarse ab los amichs.

Un rector va comprar un colomet y 'l va donar al seu escolá dientli:

—Mira, agafa aquet colom y posal radera l' altar lligat ab un fil. Jo avuy faré sermó; estigas alerta, y quan plé de eutusiasme cridi: ¡que surti l' esperit sant!! talla 'l fil y deixa 'l volar.

L' escolá lligá 'l colom y se 'n va anar. Lo capellá, al arribar la hora, va pujar á la trona y comensá 'l sermó. Quan li va semblar la ocasió prou oportuna, aixecá 'ls brassos y esclamá:

—¡Que surti l' esperit sant!!

—¡Ay, mossen Bigorra! contestá lo escolá, desde detras de lo altar. ¡Ay que no pot sortir! Lo gat se l' ha menjat y no meshan quedat las plomas!....

La Junta Provincial d' instrucció pública ha dimitit y ha sigut reposada la que hi havia avans.

Si hagués renunciat á temps s' hauria estalviat la indirecta de la Diputació de la provincia.

La guerra civil del districte de Granollers segueix mes forta que may. Los uns están per en Pareto y 'ls altres han adoptat la candidatura del distingit periodista senyor Patxot. De tot aixó qui 'n tocará la ventatja, será 'l nostre candidat, es á dir: lo candidat republicáciudadá Roberto Robert. Segueixi la bro-ma; pero voteu tots aquest últim.

Don Salustia Olózaga ha fet un viatjet, no sabem si de recreo, á San Sebastia y avans de entornarse 'n á Paris ha anat á la seva possessió de Vico.

Per aquet si que tant se val que pugín los calamarsos com los radicals. Ab tots menja, ab tots viu y per tots te cara.

XARADA.

Prima y tersa los pintors,
solen fer de fusta plana;
tercera y prima las donas
ne solen fer ab la vara.

La segona l' nom nos dona
d' una bestia casolana

Lo tot, es lo nom d' un peix
que jo menjo ab molta gracia,
y 'l d' un campestre animal
que per l' istiu tot ho mata.

També es nom que dar solian
á un senyó que motejaban
los que no 'l volian rey
d' una terra molt trempada.

¿No ho endevinas? ¡Ah ruck!
¿Que n' tens al clatell de llana!

(Dissapte la solució.)

I. Lopez editor.

Imp. de la V. é H. de Gaspar.